

At melius nunquam, Comes Excellentissime
animi tui paternam verè sententiam ostendisti,
quām cūm Palatinos Socios novam hanc editio-
nem parantes acceperas. Gaudebas optimates vi-
ros, non otio, & alea lascivientes, sed literarum
amore fervidos lateri tuo adhærere, nihilque nisi
eruditum pronunciantes, de fortuna publica ita
differere, ut administratos consiliorum tuorum jure
Tibi pollicearis. Gaudebas in partem curarum
tuarum Patricios eos venisse, quorum exemplo
literarum puriorum studia resflorescerent, & in
vulgaris publico bono revocarentur. Ac demum,
quæ tua bonitas est, fortunæ quoque meæ gratu-
labaris, quod spei melioris in dies ex patrocinii
tui tutela fieret. Pronus inde in laudes hortari
singulos, laudare omnes, & beneficia conferre,
ut vix precibus locum reliqueris, gratiarum libe-
ralitate necessaria quæque disponens, ac voce,
præsentiaque dulcissimâ labores allevans nostros
jam eō rem adduxisti, ut nihil mihi optandum
supersit, modo ne urgeas.

Verum enim vero quo meliori argumento stu-
diorum rationem in Palatinis nostris probare po-
teras, quām præclara illa Familiæ tuæ institu-
tione ad veteris disciplinæ severitatem accommo-
data, qua maximæ spei adolescentes Rodulphum
filium, & Fabium Leandrum ex fratre nepotem,
Græcis, Latinisque literis eruditos de philosophi-
cis præceptis publicè, atque ex tempore ita dis-
sentes audivimus, ut in ætate sapientiam, in
conditione status laborum duritiem admirare-

male legato
vedi appresso